

Pengeforretninger skulde tilflyde den. Endelig skulde Foreningen være pligtig til paa Bankens Begjæring at standse sin Virksomhed, naar Banken havde været nødsaget til at tilflyde 25,000 Kr. Det forekommer nu Udvalget, at de Fordele, den saaledes begrændsede Garanti vilde yde Foreningen, ikke staa i noget Forhold til den Byrde, den vilde paadrage Interessenterne. Det turde i denne Henseende fortjene at bemærkes, at ifølge de paatænkte Statuter skal, naar Reservecapitalen maatte gaa ned under 1 pCt. af Obligationsskjælden, det solidariske Ansvar, der paahviler Interessenterne, strax gjøres gjældende mod disse ved Indkrævning af ekstraordinære Bidrag af indtil $\frac{1}{4}$ pCt. halvårlig af de ublaante Summer til at bringe Fonden op til den nævnte Størrelse, og der vil altsaa ingen Brug blive for Garantien, medmindre der ved Insolvens hos en Del af Laantagerne og de stillede Panters Utilstrækkelighed skulde opstaa et saadant Understud, at den hele Reservecapital i Forbindelse med de nævnte ekstraordinære Bidrag ikke vilde kunne dække det, i hvilket Fald Garantierne maatte yde et Forstud, indtil Refusion kunde erholdes igjennem de fortsatte ekstraordinære Bidrag. Men skulde den nye Forening ikke kunne opnaa saamegen Tillid, at den ikke anses udfat for saadanne Tab, kunne vi ikke tro, at Tilliden til den væsentlig vilde styrkes ved en Garanti for ikkun 5 pCt. af dens Obligationsskjælden, og vi have derfor ment, at man helst maatte fritage den for denne Byrde, som vi i modsat Fald vilde have troet burde medoptages i Lovens iblandt Foreningens andre lovbestemte Forpligtelser.

Svad der uden Sammenligning vil være vigtigt til Betyrrelse af Foreningens Solidaritet, vil selvfølgelig være at faae opnaaet en ikke altsfor mangelfuld Burdering af dens Panters; men alle herhen hørende Forrifter maa formentlig, paa samme Maade som det er sket ved de tidligere Kreditforeninger, overlades Administrationen, og vi skulle derfor i saa Henseende kun ytre, at, medens de os meddelte paatænkte Regler desangaaende iøvrigt ikke have givet Anledning til nogen Bemærkning i Udvalget, er det Spørgsmaal blevet opkastet, om det ikke skulde være rigtigt at tilføje samme en Bestemmelse om, at Eiendomme, der ere indrettede til særlig Brug, som Fabrikker eller Egnede, bør ubeluffes fra Laan i Forhold til deres særlige Værdi som saadanne, ligesom ogsaa at forlange, at Burderingsmændene blandt de Oplysninger, de meddele i Burderingsforretningen, ogsaa skulle angive, hvor høit de tagere Grundten uden Paabygning.

Medens Udvalget efter det Anførte er enigt om at foreslaa en nærmere Bestemmelse af den i Lovforlaget § 1 f. bebudede Forfrist, ved hvis Affattelse man under Hensyntagen til Rentforandringen i 1874 har lagt Betingelsen Nr. 3 i Lov af 9de Februar 1866 i Forbindelse

med det ommeldte Statutudkast til Grund, ligesom hele Udvalget endvidere som en Redaktionsændring i § 1 g. skulde foreslaa, at det ubtrykkelig siges, at det er som et Aktiv for Reservecapitalen, at den der omhandlede Værdi bliver at opføre i Foreningens Bøger, ere Udvalgets Medlemmer Kayser, E. Møller og Usfing tillige af den Formening, at der, fordi der ikke findes at burde lægges den nye Kreditforenings Stiftelse nogen Hindring i Veien, dog ikke er nogen Grund til strax, inden det endnu er set, hvorledes den vil udvise sig, at tillade, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler anbringes i dens Obligationer. Uden Tvivl maa det erkendes, at det i sig selv har Meget imod sig ved Jættelsen af Reglerne for disse Midlers Anbringelse at tage noget Hensyn til at begunstige dem aldeles uøvedkommende Institutter. Man fandt imidlertid bengang, da Kreditforeningerne vare en ny Institution, der først skulde bryde sig Vej, at Usfælligheden af, at dette maatte lykkes, kunde forsvare et saadant Hensyn; men Sagen stiller sig nu ganske anderledes. Det har viist sig, at Kreditforeningerne med stærke Stridt ere fremblomstrede, uden at de have behøvet nogen Hjælp af hine Midler, af hvilke det sikkert er et i Forhold til den samlede i Kreditforeningsobligationer anlagte Kapitalsum lidet betydeligt Beløb, der er blevet anbragt i disse Papirer. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at der ikke nu behøves nogen Ubefaling af Kreditforeningsinstitutionen fra Lovgivningsmagtens Side for at bringe en Kreditforenings Obligationer ud imellem Publikum. Den dertil fornødne Tillid vil komme af sig selv, naar der ingen særlig Grund viser sig til Frygt for, at den skulde være slet indrettet eller bestyret. Kun naar en saadan Frygt er opkommen, kunde det maaste være af nogen Interesse for Foreningen, om der havde Tilladelse til at anbringe hine Midler i dens Sjælsforfærdninger; men saa meget mindre synes det da forsvareligt at lade dette være tilladt, inden det endnu har viist sig, om den ommeldte Tillid har kunnet fæstne sig, i hvilket Tilfælde Tilladelsen ganske viist vilde være ubetænkelig, men da ogsaa uden nogen væsentlig Betydning for Foreningen. Vi foreslaa derfor, at den i Lov af 20de Juni 1850 § 3 nævnte Begunstigelse udgaa af Rækken af de Begunstigelser, der indrømmes den nu paatænkte Kreditforening. Vi tilstaa, at, huormeget vi end erkende, at det er i sin Orden, at der ikke gives de alt bestaaende Kreditforeninger ligesom et Slags Monopol, der forhindrer Oprættelsen af andre konkurrerende Foreninger, vilde det dog altid for os være en Betænkelighed ved at gaa ind paa Meddelelsen af Koncessioner til saadanne nye Institutter, om Begunstigelsen i den nævnte § 3 af Lov 20de Juni 1850 nødvendigt skulde være knyttet dertil, en Betænkelighed, hvis Vægt kun kunde forøges